

ČÍSLO 4 (60)
Červen 2013

CENA 5,- Kč

Škola

TANKI ONLINE

Hrajete rádi fantasy hry a ještě k tomu tanky? Tak tahle hra je přesně pro vás. Ve hře jsou tanky typu: freeze, fire, shaft, isida a mnoho dalších. Tuto hru nemusíte stahovat. Stačí napsat internetovou stránku přihlásit a hrát. Tanki-online je multiplayer (pro více hráčů, kteří hrají najednou mezi sebou) hra. Mně se hra osobně líbí a vřele jí vám doporučuji.

GUILD WARS 2

Jedinečné fantasy MMORPG, které je průkopníkem ve svém oboru. Na rozdíl od hry World of Warcraft, jí koupíte a už nemusíte nic platit. Hru reprezentuje dynamický svět, neustále se měnící události. Svými rozhodnutími můžete přímo herní svět měnit. Máte výběr z pěti úžasných ras a osmi různých profesí. Hra běží i starších operačních systémech (Windows XP).

Rasy:

Asura - Malí geniové, kteří se řídí heslem „bude to rozum, ne svaly co změní svět“.

Charr - Nebezpeční tvorové, kteří měli, mají a vždy budou mít nepřátele.

Lidé - Pyšná a hrdá rasa, která je dnes jen stínem své někdejší slávy.

Norn - Drsní lidé ze severu, kteří oceňují chrabré srdce a hrdinství.

Sylvari - Rasa přátelských a mír upřednostňujících lesních lidí.

NYL, GIS

Gymplačka

5. kapitola

Jo, je to tady. Je jaro. Spíš léto. Vlastně je pořád ještě jaro, ale venku už je léto. Je kolem dvaceti pěti stupňů a holky už chodí v sukních a podpatkách. Já osobně nosím kalhoty a dělám, jako by se nic nestalo. Ale ve skutečnosti je mi pořádně teplo. Je pátek a sedím u televize. Co to? To snad ne?! Ono má být v úterý třicet dva stupňů. A my jdeme hned ve středu na tělocvik. A dokonce ven. No to se tedy vůbec netěším.

Sobota

Je deset ráno a já jsem po snídani. Jdu na PC a zapnu si Skype. Paráda. Markéta je online. Píšeme si spolu a povídáme si o tělocviku. Po chvilce se do skupiny připojí Lucka. Hlavně tohle jsem nechtěla. Markéta je najednou off-line. Pochopila jsem ji. Když rychle vypne Skype, znamená to, že se sejdeme v klubovně. Hodím na sebe mikinu a letím do klubovny. „Čau,“ řekla smutně Markéta. „Co je? Co se ti stalo?“ ztuhla jsem. Po dvou hodinách přemlouvání jsem se dozvěděla, že Honza dal Markétě sbohem, že ji nesnáší, že prý má jinou. „Prosím tě a koho? Vždyť by s ním nikdy žádná nechodila,“ řekla jsem. „No dovol? A jako se mnou chodit mohl?“ „Jsi výjimka.“ „Hm.“ Zase jsme šli domů a najednou mi zvoní mobil. Honza. Proč mi musí volat zrovna, když obědvám. „Ano?“ řekla jsem s plnou pusou jídla. „Můžeš jít ven?“ žadonil Honza v telefonu. „Já obědvám!“ „Promiň, ale naši mi dali výherní poukaz do pizzerie a já bych tam s tebou chtěl jít.“ „No jo, no.“ Zaklapnu mobil a jdu se pěkně obléci.

„Kam jdeš?!“ zlobí se mamka. Nevěděla jsem, co mám říct, a tak jsem křikla: „Na rande.“ Mamka se divila, ale nakonec mě nechala jít. Sešla jsem se s Honzou v pizzerii. „Promiň, že jsem tě vyrušil u oběda.“ Řekla jsem Honzovi, že mi to vůbec nevadí. Dali jsme si pizzu a Honza se chystal mi říct, že mě má rád, ale v tom momentu zase telefon. Jelikož to byl Marek, řekla jsem do telefonu: „Ahoj Markéto, teď nemůžu, mám důležitý pokec s rodiči,“ a zaklapla jsem mobil. Nechtěla jsem být na Marka zlá, ale co jsem mohla dělat (nechtěla jsem Honzovi ublížit). „Tak já jsem rodič, jo?“ smál se Honza.

Ve chvíli, kdy Honza musel jít domů, zavolala jsem Markovi. „Moc se ti omlouvám, ale byla jsem s Lotkou v pizzerii, dohadovaly jsme se na projektu z angličtiny (nechtěla jsem Markovi lhát úplně, proto jsem mu prozradila alespoň tu pizzerii. Marek řekl, že rodiče odjeli a zve mě k sobě domů. Odjeli na týden na pracovní cestu. Co jsem mohla dělat. Jdu k Markovi a vzpomínám si, že máme v pondělí a v úterý ředitelské volno. Zajdu domů pro věci a oznámím mamce, že jdu spát ke kámošce. Mamka mi to dovolí a já frčím k Markovi. „Ahoj,“ usmál se Marek a vzal mi moje „zavazadla“. Ke svačince jsme měli šálek čaje. „To víš, ten můj anglický styl,“ pronesl Marek. On má totiž rád anglické zvyky. Šli jsme si zaplavat do obřího luxusního bazénu. Najednou jsem se začala topit. Marek mě zachránil a já si připadala důležitě. Potom mi Marek ukázal jeho menší zoo. Dva králíci, čtyři psi a jedno morče.

K večeři jsme měli domácí KFC. Velký stůl s hamburgery, hranolky, colu a další dobroty. Marek mě na konci večeře políbil a zrovna v tu chvíli zazvonil Honza. Přes plot nás viděl. Ztuhl mu obličej. Já si rychle vzala na plavky župan a zmizela v domě. Slyšela jsem, jak se kluci hádají. Okamžitě jsem se schovala do skříně. Honza odjel a Marek začal nadávat. Pak otevřel skříň, já mu vpadla do náruče. O své lásce jsme mlčeli a Honza byl v pohodě. Nakonec to všechno dobře dopadlo.

P. S. Honzovi ani muk.

KRR, KAR

Můj milovaný pejsek

Před pár lety nám umřeli 2 psi. Ryta a Sisi. Bylo mi to moc líto. Ale brzy táta koupil nového psa (německý ovčák) jménem Arga. Bylo to ještě štěně a však dost velké (ale Beethoven to nebyl). Velké, rozdováděné a zlobivé štěně. Jak by na vás zapůsobilo? Na mě trochu děsivě. Chodila jsem asi do školy. Když byl víkend, babička se na Argu vztekala, že okusuje gauč (já se jí nedivím, taky bych okusovala gauč, když bych dostávala k jídlu to co ona). Děda ji krmil. Když zlobila, dával jí do takové dřevěné ohrady. Mamka ji hladila a dávala pamlsky. Táta ji nadával, ale měl ji rád (a říkal mi, že jsem posera). Áďa (starší sestra) jí cvičila, ale moc dlouho ji to nevydrželo z důvodů školy. Já se jí trochu bála ale, když se zklidnila, hladila jsem ji. No, a co Bára (mladší sestra)? Ta byla moc malá. Vždy když někdo přišel domů, začala na něj skákat, olizovat ho a vždy se počůrala a vždy se na ni babička vztekala. Párkrát při snídani v kuchyni usnula a vždycky se probudila.

Jednou mě překvapila v pokoji, když jsem si hrála (i když tam nesměla). Když potřebovala na WC, babička ji pustila ven. Když ji chtěla zavolat, vypadalo to jako mimino na nočníku se starostlivě pískajícím vlkem. Brzy Arga musela žít v boudě venku. Už za ní moc lidí nechodilo, jenom mamka s prádlem a děda dát jí jídlo. Někdy i babička si zakouřít. Vzpomínám si, že jednou utekla. Alespoň vím, že ne moc daleko, protože babička má dům vedle silnice. Myslím, že do ní narazilo nebo nějakou její končetinu přejelo auto. Při kulhala zpátky tentokrát s žalostným pískáním. Skoro celá rodina se šla na Argu podívat. Všichni ji litovali a poslouchali její žalostné pískání. Babička opět začala říkat, že to všechno viděla a samozřejmě jí nikdo moc neposlouchal. Děda dle babiččiny výpovědi zjistil kudy Arga utekla, a tam to také opravil.

Moc si toho nepamatuju. Jediné, co se mi vybavuje je to, že nám babička říkala, ať nehladíme Argu na zadní části jejího těla. Brzy se vše vrátilo do starých časů. Arga se snažila někoho přivolat ke hrám tím, že drancovala nově zasazené stromy. Jednou dokonce přede dveře přinesla ožužlaný kmen stromku. Šikula! Dokonce zabila 2 slepice pro trochu pozornosti. Myslím, že jen jednou jsem s ní šli na dlouhou procházku. Dnes je to trochu jinak. Sice stále trochu trhá stromy, ale už dlouho nic nezabila. Jen na slepice a kuřata divně kulí bulvy. Zjistila jsem, že to dělá jenom proto, že tam lezou krysy. O jejich úlovcích bych toho mohla opravdu hodně napsat, ale nechci vám zkazit chuť. Babička ven už nechodí, protože má nemocnou nohu. Děda ji chodí krmít, nadává, když něco zničí a jednou do roka ji vozí k veterináři (moc se to u něj nezměnilo).

Jinak chodí s tátou o víkendu na zahradu pracovat. Mamka chodí na zahradu věšet prádlo a pomáhat tátovi a dědovi. Jinak má Argu moc ráda a někdy se s ní pomazlí. Áďa se s Argou moc nestýká, říká jí čokle a snaží se před ní ubránit balónek, se kterým si pořád pinká (když by se na ni někdo podíval, neřekl by, že si hraje jako dítě z mateřské školky). Já se Argy moc nebojím, ráda jí hladím, a když je čas i chuť začnu ji cvičit. Naučila jsem ji „lehni!“ A co Bára? Ta má ze psů fobii. Jde po ulici mrňavej pes a ona by nejradši vlezla mamce do kapsy, pořád se za ním ohlíží, a když okolo projde, začne pištět (je to jak v nějakém hororu kde vám mini pes ukousne hlavu). Když ale Argu začnu hladit a ona si toho všimne, stane se z ní superman a koumák v jednom. Jinak má Arga v celku dobrý život. Když je nějaká oslava a zbydou kosti, má Arga hostinu. Když to tak řeknu je Arga asi největším psem, co jsme kdy měli. Má nás všechny moc ráda. Ať už se na ni zlobíme nebo musíme zavřít do boudy. Hrozně ráda se mazlí, dělá psí kusy (to dá rozum, když je to pes). Bude jí asi 5 let. Když dám do počtu psí roky, vyjde mi 35. I když už je jaro a na psy se lepí klíšťata je to můj nejmilovanější pejsek.

JET

Školní výlet – jak burani šli do světa ...

Ráno znechuceně vstávám, beru na záda batoh s jídlem, protože je podstatně těžší (to víte, jídlo pro čtyři dospívající kluky) a na břicho kapesní batůžek s oblečením. Takto obtěžkaná zavazadla vyřídím plna odporu na vlakáč, kde už se seskupuje naše drahá třída. Vytočím oči, nasadím úsměv a s předstíraným nadšením se mezi ně zapojím. Právě si poměřují, kdo bere nejvíc jídla, jsem bez konkurence. Za chvíli se před horizontem zjeví v jasné sluneční záři postava, naše paní učitelka. Druhá přichází opačným směrem, ten pohled je skličující- zátah učitelek. Jsme sešikováni a nahnáni do vlaku plného nepřijemných, rozespalých cestujících, kteří nasadí ještě příjemnější obličej, když vidí, jak se do toho k prasknutí narvaného vagonu hrne dvacet pět vřeštících pubertáků. Já si naštěstí sedám, jeden starší pán mě pustil vedle sebe, ale většina ostatních výletníků stojí v rozhárané řadě, strká se a mlátí se vzájemně krosnami. Většina naší třídy se rozhoří a demonstrativně bere na zteč záchodovou kabinku, kam se narve asi pět lidí a odmítá vylézt, ačkoli jedna nebohá asi desetiletá holčička propuká v pláč, nohy na čtyři uzle se třese před záchodem. Naštěstí si jí všimla jedna z učitelek, vyhodila spolužáky z kabinky a nacpala tam to ubohé dítě. Cesta vlakem je vůbec zážitek, loni se pokusil jeden génius otevřít dveře za jízdy... Díky bohu, že to netrvá věčně a na zastávce Teplice nad Metují vystupujem. Naši kluci, zastánci hesla, že podle nádraží se pozná úroveň města, se vyděšeně cpou zpět do vagonu, šokováni tou zaplivanou zastávkou. Nakonec ale v římském útvaru želva postupujeme dál. Přecházíme přes silnici, sedáme si na každou lavičku, která se naskytne v cestě, a zaplníme každý koš, kdo ví kde nastřádaným bordelem. Se spadlou čelistí přejíždíme očima od shora dolů tu příšernou, polorozpadlou krabici, ve které máme strávit tři dny a dvě noci. Ten pohled: Okna visela na pantech, dřevo, kterým byla budova obložena, se odchlípovalo od podkladu... Už jen ten nápis – „Ubytovna Kamenec“ působil hrůzostrašně. Slunce září, ale učitelky nás nechaly stát na place a šly si pohovořit s majitelkou tohoto domu hrůzy. K naší nekonečné radosti nám řekly, že kromě nás je tady ubytovaná tlupa ukrajinských dělníků a nějaká bezdomovkyně. Po další půlhodině čekání, kterou jsme byli nuceni trávit v klubovně, do níž jsme se všichni s batohama nemohli za boha narvat, nás učitelky začaly škatulkovat do pidi pokojů. S holkama jsme nanosily věci do naší místnosti. Pak začali roznášet povlečení. Povlékala jsem posteje klukům, sobě a pak šla roztřídit jídlo do kuchyňky v přízemí. Vzali nás na výlet do skal plných rojů zuřivých komárů a stád agresivních klíšťat. Po únavném výletě a konečném výstupu po prudkých schodech, důsledkem čehož se u všech prudce zvedla hladina adrenalinu, nás vzali na večeři do učňovské jídelny, kde jsme pochytili novou hlášku – nekéruj. Udělali jsme bordel pod stoly v jídelně a vytvořili frontu na záchodě, ale jinak o nás číšnice řekla, že jsme byli fajn. Pak jedna kuchařka přišla vyšetřovat, jestli jíme zdravě, protože dvě třetiny z nás nesnědly sálat jako přílohu. Po návratu na pokoj se holky začaly depilovat izolepou, lakovat si nehty a gelovat vlasy. Všichni jsme byli tak trochu mimo. Pamatuju si jen, jak jsem šla pro kluky a ohřívala s nimi čínskou jako druhou večeři, tam mě rozčílila již zmíněná bezdomovkyně. Chtěla jsem se jít koupat, ale vykouknul namydlený spolužák, od shora až dolů obalený mydlinami a ptal se, proč neteče teplá voda. Ukrajinci ji vyplácali! Chudák kluk se musel opláchnout v umývadle, protože sprcha totálně vypověděla službu. Čistili jsme si zuby rezavou vodou. Holky vyklepávaly peřiny, z kterých něco vyběhlo a zalezlo pod ledovej radiátor. Spíme přikryté mokryma ručníkama. Kvůli centimetrové tloušťce zdí jsme musely poslouchat až do půlnoci klábosení kluků vedle. Terka nastavila budíka. Ráno od šesti poslouchám Chicken song, protože holkám se nechce vstávat. V sedm nastává poplach, protože za hodinu je budiček a ony se musí umýt, obléknout, učesat, nalíčit, nagelovat, upravit ... Už chápu, proč měly tak velký krosny. Kvůli dilematu, jestli to růžové tričko s puntíčkem, nebo tu pruhovanou blůzku, přicházíme pozdě na snídani. Hekticky mažu housky paštikou a rozdávám je klukům. Pak musím snést hysterické výstupy holek, které si z té hromady hadrů, kterou přitáhly, nemůžou vybrat, co si vzít na sebe. Vyrážíme na výlet, kterým zabíjíme většinu dne. Po návratu se kluci rozhodnou, že si zahrají fotbal. Jeden borec, přesvědčen, že mu pro dnešek propůjčili spidermanovy schopnosti, leze pro balón na taturu a během skoku si škrtně botou o korbu, následkem čehož padá. Byl odvezen do nemocnice a z plánované diskotéky sešlo. Ovšem můžeme říct, díky bohu. Ráno jsem tomu chudákovi, který přišel na snídani s odřeným rypákem a rukou ve fáci, mazala houstičku, krájela ji na kostičky a balila zavazadla. Poslední den – konečně. Jdeme někam na výlet, všichni se nudí, nikoho to nebaví, navíc je všem v kratasech zima. Po návratu zjistím, že už nemám co jíst! Neuvěřitelné – z toho batohu narvaného jídlem zbyl jenom kečup, neuvařený špagety a eidam na strouhání. Zbytek spuckali kluci a čínský nám ukradli Ukrajinci. Sem už se vrátím leda tak ve snu! Svlíkám povlečení, balím věci a zbytek jídla a vyrážíme na vlak. Na zastávce všichni jedí, kromě mě, žvejkám sýr. Už nikdy nikam nepojedu! Nastupujeme do vlaku a vracíme se do Jaráku. Myslím, že se všem po příjezdu ulevilo, já si konečně koupila jídlo, učitelky pozbyly zodpovědnosti a všichni teď můžou jít domů a tam si dělat, co chtějí☺.

JEA

Norvičský teriér

Pochází z okolí města Norwich ležícího v hrabství Norfolk ve východní Anglii. Vznikl v průběhu 19. století z různých teriérských plemen, z nichž byli vybíráni a spojováni jedinci co nejmenší, krátkonozí a červenavě zbarvení, kteří měli uši buď vztyčené (dnešní norvičský teriér), nebo klopené (dnes norfolkský teriér). K oddělení těchto dvou typů do samostatných plemen došlo až v šedesátých letech minulého století.

Charakteristika

Méně nervní než většina ostatních teriérů. I když je přirozeně ostrý, nevyhledává šarvátky. Vyniká milou, přátelskou a člověku oddanou povahou a lze s ním snadno vyjít. Přitažlivý roztomilosti a neohroženosti.

Užití

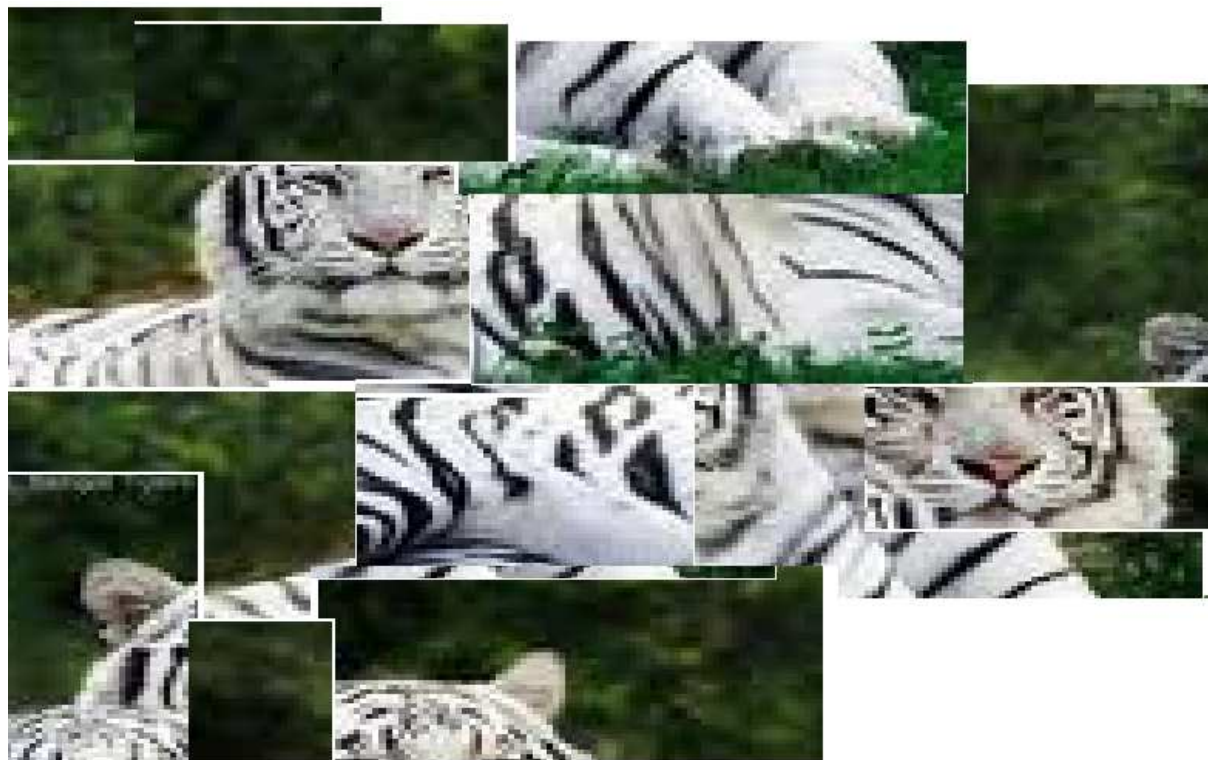
Kdysi užíván k chytání krys, dnes velmi milý průvodce a pes rodinný.

Výskyt

Spíše vzácný, v poslední době však je i u nás pravidelně rozmnožován.

POZNÁŠ ZVÍŘE NA OBRÁZKU?

SVM

Anglický test

Jak zní jména těchto živočichův angličtině?

1. Komár

2. Tygr

3. Moucha

4. Ježek

5. Sysel

6. Jiříčka

7. Vlaštovka

JIV

Rozhovor ...

tentokrát
s paní učitelkou Ivou Kutnohorskou

- **Jak dlouho už učíte?**

Dalo by se říct, že ZŠ Ostrov je moje první povolání na učitelské dráze. Takže má praxe není nijak extrémně dlouhá ☺

- **Jakou máte aprobaci?**

Biologie a německý jazyk.

- **Jaký předmět/předměty učíte a v jakých třídách?**

V době, kdy jsem zaskakovala za p. uč. Jirkovou, tak to byl převážně přírodopis ve všech třídách od šesté až po devátou + chemie v osmých třídách. Teď, co zastupuji za p. uč. Michálkovou, je to celý její rozvrh – takže zeměpis, vlastivěda, matematika, němčina a pracovní činnosti.

- **Líbí se vám naše škola?**

Ano, ZŠ Ostrov se mi líbí, má svoje tradice, svoji atmosféru a prozatím můžu říct, že jsem se setkala vždy s ochotným a obětavým přístupem všech kolegů. Kéž by to tak bylo i u žáků...

- **Byla jste poslušný žák nebo raubíř?**

Těžko říct, pubertou si prošel asi každý ;)

- **Jaký předmět jste ve škole měla ráda a jaký naopak ne?**

Nejraději jsem měla němčinu, nejmíň asi fyziku a hudebku...

- **Jaké jste měla ve škole známky?**

Na základce vyznamenání, na gymplu se to různě střídalo, ale vesměs to byly max. trojky ☺

- **Chtěla jste být vždy učitelkou nebo u vás vítězilo i jiné povolání?**

Přesně tak, vždycky jsem chtěla být učitelkou, už od školky... Takže i mě se týkaly takové ty dětské hry na paní učitelku, kdy jsem posadila panenky a medvědy ke stolu, zadala jim domácí úkol, šla jsem pryč a mamka to mezitím potají všechno vyplnila a já měla pak co opravovat ;)

- **Pocházíte z Jaroměře nebo odjinud?**

Pocházím z Plzně, tam jsem bydlela s rodiči pět let, pak jsme se přestěhovali do Kopidlna, to je menší město kousek od Jičína, ale teď bydlím v Hradci Králové.

- **Bydlíte v bytě nebo domečku?**

Bydlím v bytě, 3+1 ☺

- **Máte nějaké domácí zvířátko?**

U našich doma máme jorkšíra Kubu.

- **Máte manžela a děti?**

Prozatím jsem šťastně zadaná a na děti si ještě chvíli počkám...

- **Jaké je vaše oblíbené jídlo a jaké byste nikdy nesnědla?**

S jídlem je to na vážkách... Jsem vegetarián, takže maso opravdu nevyhledávám. Zrovna tak nejím ani houby. Mám ráda těstoviny na všechny způsoby, zapečené brambory se zeleninou a hlavně na všem sýr ☺

- **Ochutnala jste nějaké speciální jídlo, které se běžně ve vašem jídelníčku neobjevuje?**

Myslím, že snad ani ne, v jídle nerada experimentuju...

- **Viděla jsem, že máte tetování, můžete nám říct jaké a kde?**

Noo, těch tetování je víc... Jedno na levém kotníku, druhé na pravém zápěstí...

- **Jaké jsou vaše koníčky?**

Pilates, běhání, jumping na trampolínkách, jízda na kole, na motorce, čtení, hudba, zvířata, přátelé, ...

- **Mají vaše tetování nějaký speciální důvod nebo se vám jen líbí?**

Všechna tetování mají nějakou symboliku, pro člověka vždycky něco znamenají. Kdo se nechá tetovat jen tak, z hecu, aby byl in, tak neví, co dělá. Moje tetování mi připomínají životní události, které jsou pro mě hrozně důležité.

- **Jaké cizí země jste už navštívila a jaké chcete ještě navštívit?**

Moc jsem toho zatím neprocestovala, byla jsem jen v Itálii u moře, v Paříži, v Belgii, Lucembursku, Nizozemí a pak ještě na čtyřměsíčním pobytu Erasmus v Rakousku. Chtěla bych se ještě jednou podívat do Itálie za památkami, pak ještě do Španělska, Chorvatska a i

na sever – Norsko, Finsko...

- **Jaké cizí jazyky ovládáte?**

Silně převládá němčina, domluvím se i anglicky, snad.

- **Budete na této škole dále učit i od září?**

Bez komentáře ☺

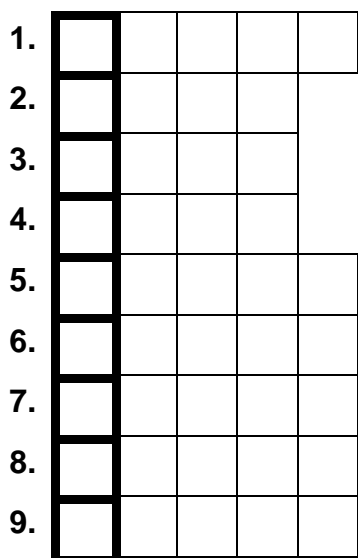
Vyberte:

moře x hory, vana x sprcha, sport x gauč, lodičky x tenisky, káva x čaj, pes x kočka, tv x kniha, modrá x červená, rodina x kamarádi, facebook x skype,

Děkujeme za rozhovor a za zapůjčené fotografie.

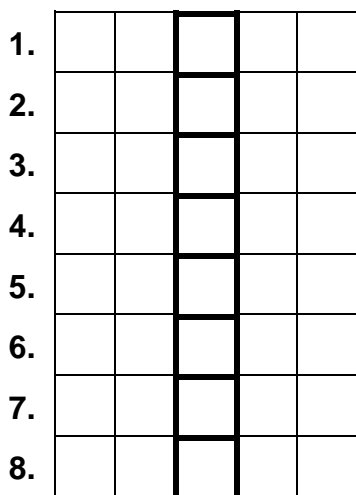
KOK

Křížovky

1. Školní pomůcka
2. Jméno 22. 5.
3. Suché seno
4. Jméno 26. 7.
5. Jméno 3. 3.
6. Domácky Ondřej
7. Jméno 19. 7.
8. Stát vedle Kypru
9. Jméno 13. 8.

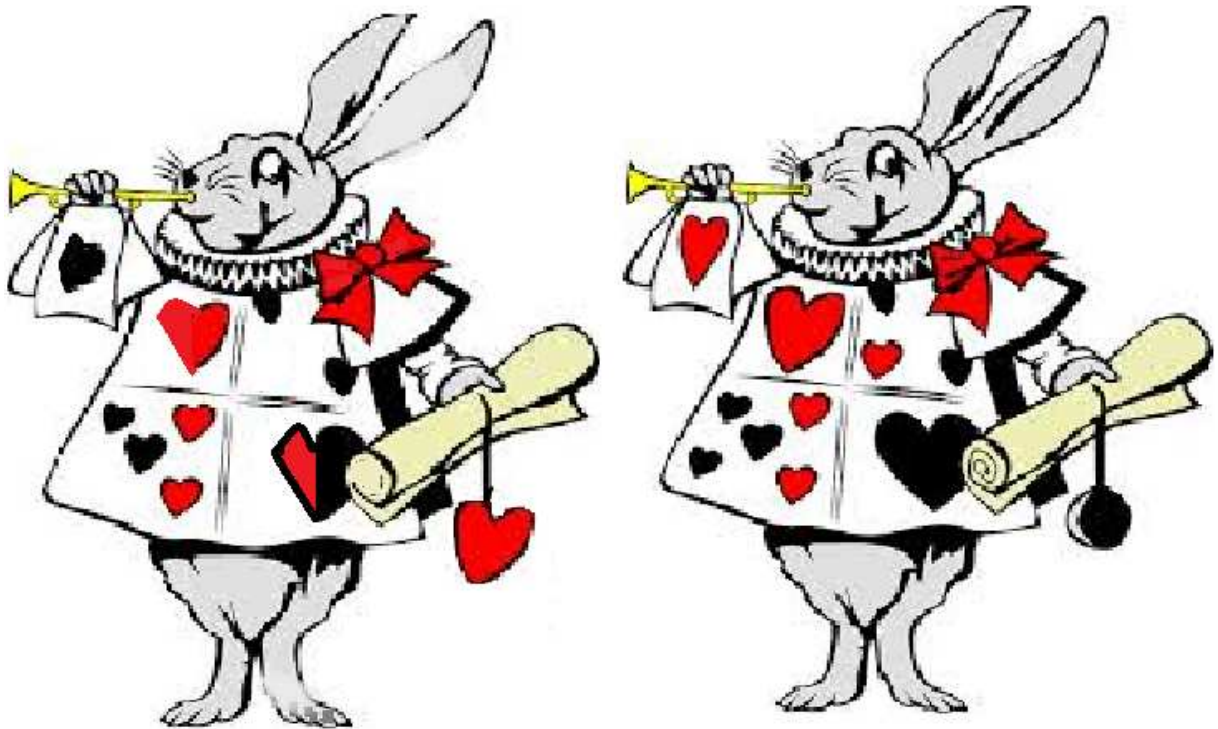
JIV

1. Hora chrlicí lávu
2. Bytost ze severských bájí
3. Blázen
4. 5. den v týdnu
5. Slon v mn. č.
6. Prst
7. Velký tur
8. Hlavní město České republiky

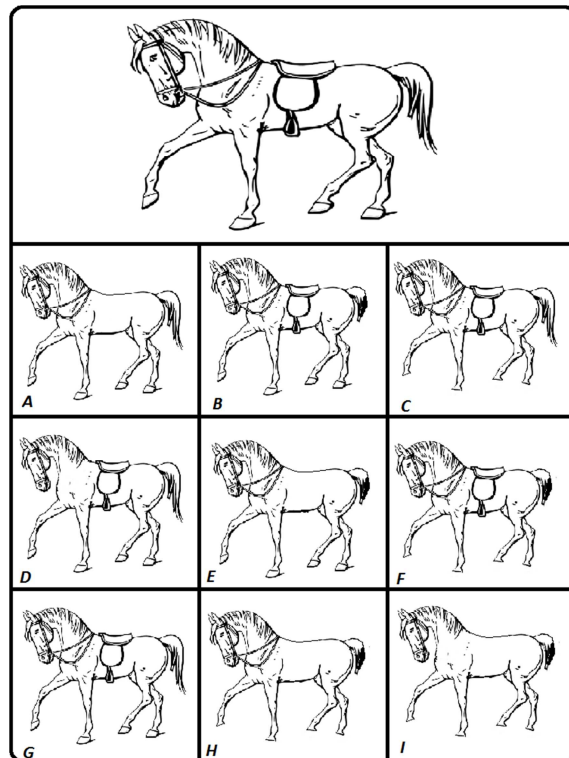
FOE, TOJ

Najdeš 10 rozdílů?

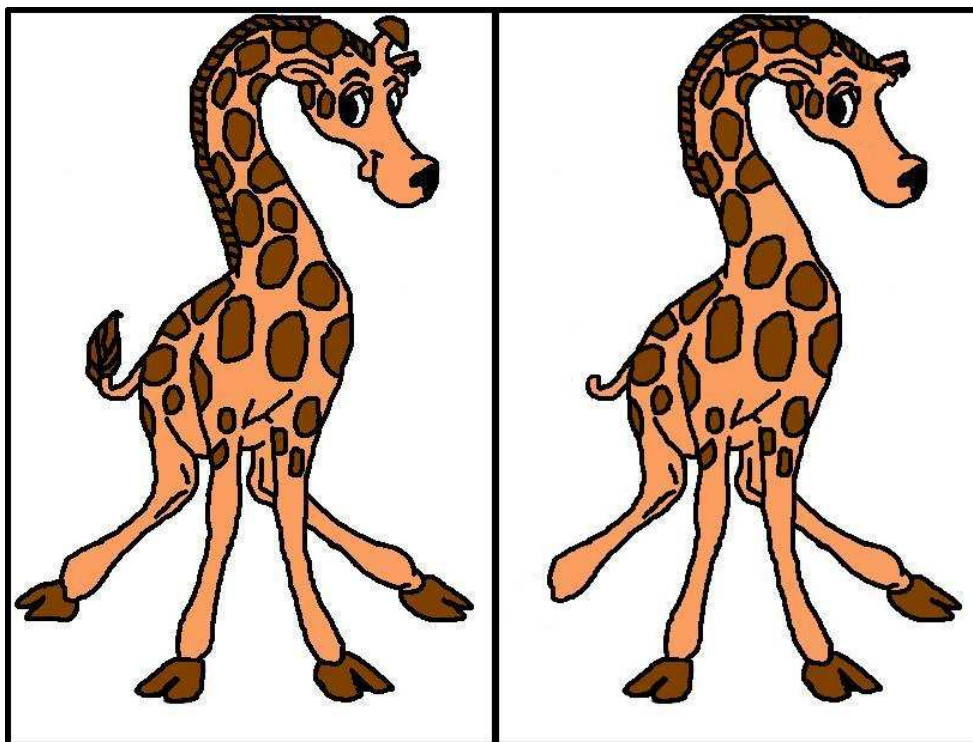
SVM

NAJDI STEJNÝ OBRÁZEK!

BAT

NAJDI 7 ROZDÍLŮ!

BAT

Osmisměrka

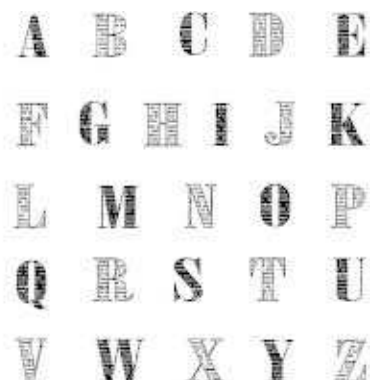
Fenek nežije v Austrálii ani v _____ ale žije v Africe.

B	U	B	Á	K	K	A	R
A	A	K	O	S	A	U	O
N	S	S	S	A	M	T	B
Á	E	L	M	K	O	O	O
N	O	S	U	R	R	B	T
M	A	I	N	A	N	U	K
D	E	V	Ě	T	C	S	C
Č	Á	R	A	E	P	E	C

AUTOBUS, BANÁN, BUBÁK, ČÁRA, DEVĚT, KOS, KOSA, LOM, NANUK, NOS, OSM, PEC, ROBOT, RAK, SAKRA, SLUNCE, TOR

NYL

Slož názvy zvířat

(jdi po řádku)

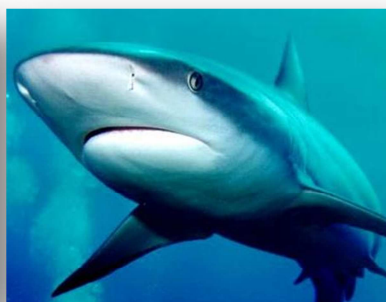
16. písmeno v abecedě, 5. písmeno v abecedě, 19. písmeno v abecedě. Zvíře je _____.

18. písmeno v abecedě, 25. písmeno v abecedě, 2. písmeno v abecedě, 25. písmeno v abecedě.
Zvíře je _____.

26. písmeno v abecedě, 18. písmeno v abecedě, 1. písmeno v abecedě, 12. písmeno v abecedě, 15.
písmeno v abecedě, 11. písmeno v abecedě. Zvíře je _____.

11. písmeno v abecedě, 15. písmeno v abecedě, 3. písmeno v abecedě, 11. písmeno v abecedě, 1.
písmeno v abecedě. Zvíře je _____.

13. písmeno v abecedě, 15. písmeno v abecedě, 18. písmeno v abecedě, 3. písmeno v abecedě, 5.
písmeno v abecedě. Zvíře je _____.

Zadáno pro devátáky

Poslední IQčko v tomto školním roce. Poslední, ve které se objevuje tato rubrika. A proto již žádný test. Tento poslední příspěvek bude o loučení a vzkazech. Já osobně všem přeju, aby se jim dařilo. Pro ty, kteří ještě nevycházejí, aby si užívali, protože to uteče jako voda a budete stát v aule tak, jako my budeme 28. června, aby měli co nejlepší známky a vysvědčení, aby si mohli říct, tak jako teď my, že základka byla super. Spolužákům a vůbec všem devátákům přeju, aby se na nové škole rychle „zabydleli“, aby pokračovali ve svých úspěších, a pokud nikdo ještě žádný úspěch nemá, aby ho rychle získal, aby neztráceli naději i v té nejtěžší a nejzapeklitější situaci a aby vzpomínali na základní školu v dobrém. Jako žáci Ostrova se už sem nikdy nevrátíme. Samozřejmě bych také chtěla popřát paním učitelkám a pánům učitelům, aby měli pevné nervy a aby na nás, budoucí žáky středních škol, měli jen ty nejlepší vzpomínky. Neloučíme se definitivně. Ale už to nikdy nebude jako dřív. Tak, toto je můj vzkaz. A tady jsou vzkazy vašich třídních učitelů.

p. uč. Koudelka (třídní 9.A)

„Kde něco končí, něco nového začíná...“

Nyní si říkáte, ať už to je vše za námi a máme pokoj, ale nebude dlouho trvat a začnete rádi vzpomínat na svůj „Ostrov“, kde jste prožili radosti i zklamání, kde vznikla přátelství na celý život, první lásky,...

Ať se vám všem daří ... a nezapomeňte!

p. uč. Samková (třídní 9.B)

... co říci na závěr? V září usednete do jiných školních lavic s novými spolužáky, učiteli, bez známých tváří, na které jste zvyklí. Někteří se možná těší na něco nového, „neokoukaného“, někomu se třeba bude stýskat, někdo se možná nemůže dočkat, až vylétne ze základní školy a stane se „dospělým“. Přeji všem devátákům co nejlepší start do dalšího života a hezké vzpomínky na „Ostrov“.

p. uč. Praislerová (třídní 9.C)

Během své praxe jsem do světa vyprovodila hodně devátáků. Velkou radost jsem měla vždy, když se na nás přišli naši bývalí žáci po čase podívat a stali se z nich mladí a spokojení lidé. Proto bych přála vám a vlastně i sobě, abyste se sem k nám rádi vraceli a chodili se k nám podělit o svoje radosti, úspěchy, nebo přišli jen tak.

Co říci závěrem?

„Vykročte do života pravou nohou a ať vám vše vyjde podle vašich představ.“

Tak, to bylo ode mě všechno. Teď už jen pac a pusu a na shledanou.

KAR

Čtyřsměrka

A	A	N	A	K	O	N	D	A	A
A	R	P	L	A	V	A	T	U	K
D	A	N	K	A	Z	T	O	T	P
I	Z	L	O	D	Ě	J	J	O	K
D	J	A	H	O	D	A	A	B	A
A	I	L	O	V	L	R	K	U	Š
S	S	O	L	O	V	O	U	S	Y
L	A	K	Č	I	B	A	B	E	O

ANAKONDA, AUTOBUS, ZLODĚJ, BABIČKA, JAKUB, JARO, JAHODA, ALKOHOL, KUŠ, PLAVAT, TUK, KAZ, VOUSY, LOV, ADIDAS, LAK, ARA, AŠ, OLOVO, LOS, TO, SE, OK

Po vyškrtání zbyde 8 písmen. Z nich musíš sestavit tajenku (zvíře).

TOJ

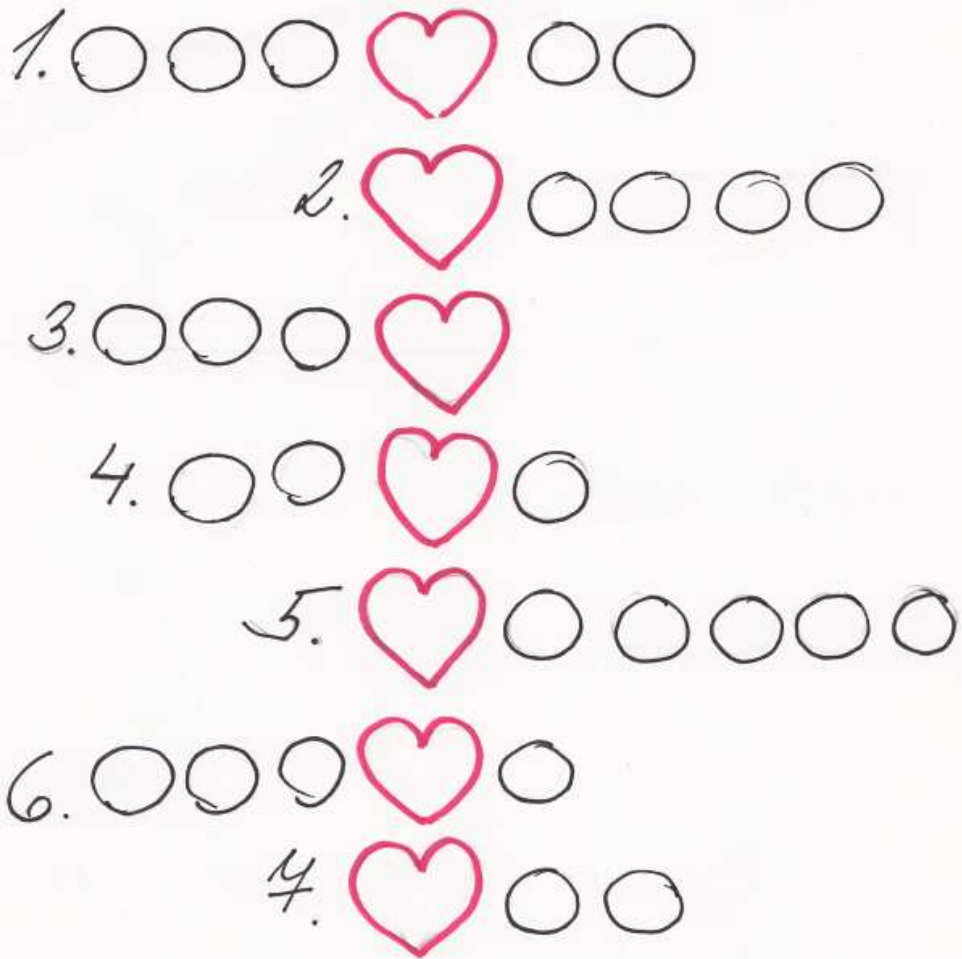
KŘÍŽOVKA

1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				
17.				
18.				
19.				

1. vesnice za Jaroměř
2. hanlivě dům
3. hlavní město ČR
4. medvěd v Austrálii
5. první barmská říše
6. ten co vám slouží
7. upevňuje loď
8. úsilí
9. cudná dívka
10. krém na zuby
11. kola
12. chlapecké jméno
13. mořští živočichové
14. malá řeka
15. zlevnění
16. menší klobása
17. opasek
18. bedroom - česky
19. krajíc

SVM, FOE

Probier ein Kreuzworträtsel (Německá křížovka)

1. knedlík (der)

4. chleba (das)

2. (die)

5. (die)

3. Njše (die)

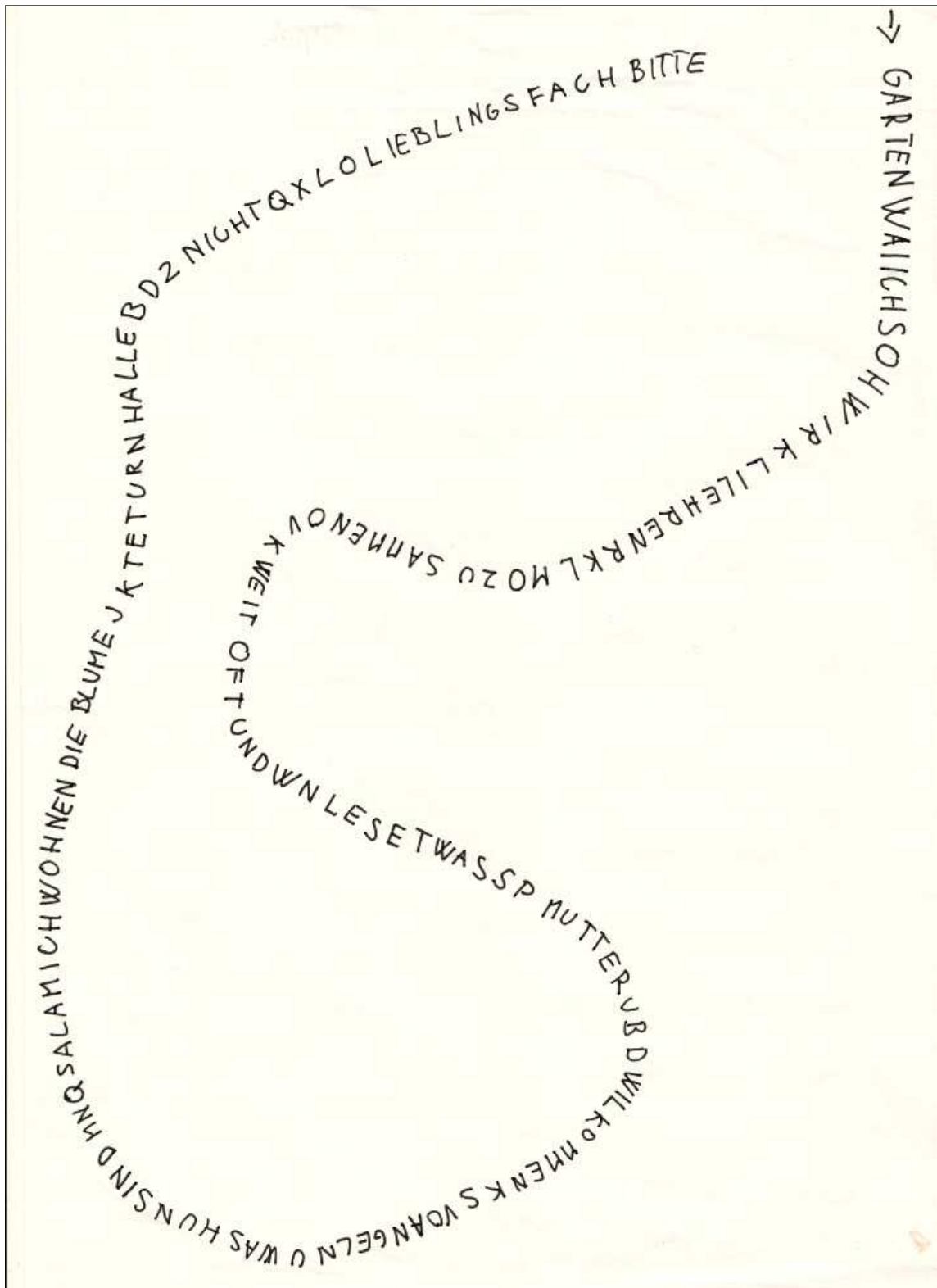
6. hrašček (die)

7. čaj (der)

TAJENKA:

Was kennst du schon?

Najdi německá slova a přelož je do češtiny

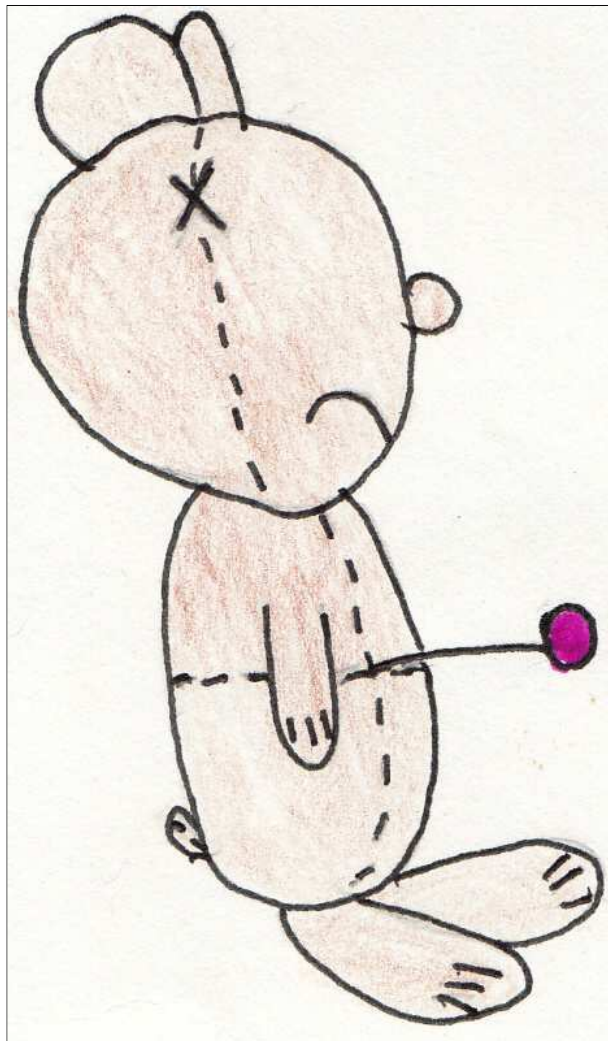

Štěpán Bischof, 9.A

Vlastní hlavou

Špendlík zapíchnutý v medvídkovi!!!!!!!

(Holohlavy) 21.5.2013 byl nalezen zapíchnutý medvídek! Špendlík byl zapíchnutý přímo uprostřed, takže se jedná o brutální vraždu! Policie pátrala po vrahovi týden a všechny důkazy směřují k růžovému domečku panenky Barbie. Policie pátrala uvnitř a najednou našli šaty od vycpávky! „ Já to nebyla“, tvrdí Barbie, ale důkazy nelžou, byla to Barbie! Dle důkazů prý záviděla medvídkovi lesklý a huňatý kožíšek a proto medvídku zapíchla. U soudu ji odsoudili na 10 let za brutální vraždu a závidění. To je pro tento týden vše, ale nezapomeňte si koupit další číslo časopisu Život hraček!

Vaše reportérka Sabina Kočí, 4.B

Minirozhovor

Se Slávkem Giblem, členem redakční rady, který letos odchází na střední školu nejen o IQčku

- **Jak dlouho jsi členem redakční rady školního časopisu IQčka?**

Chodím sem od 7. třídy. Nevím kolik to je let, protože s matematikou jsem nikdy nekamarádil.

- **Čím do časopisu přispíváš?**

Kromě testů a křížovek se mi někdy povede vytvořit i něco dobrého.

- **Na jakou školu nám odcházíš?**

Na gymnázium do Jaroměře (divím se, že mě tam vůbec vzali 😊).

- **K jakému zvířeti by ses přirovnal a proč?**

K mluvicímu papouškovi, protože stejně jako on nikdy nezavřu pusku 😊.

- **Co doopravdy nesnášíš?**

Když mi někdo říká Vjačeslave.

- **Co doopravdy máš rád?**

Nerušené chvíle se svým milovaným počítačem a komunikativní lidi.

- **Co chceš v životě dokázat?**

Mít všechno na háku a uspořádat si život tak, aby mi šlo všechno od ruky.

- **Jakým povoláním by ses chtěl živit?**

Něčím, kde se málo pracuje, ale dostává se hodně peněz, abych nemusel moc pracovat 😊.

- **Co tě v poslední době rozčílilo?**

Rozčílilo mě, když jste mně sem dali tuhle fotku, aniž bych vám to dovolil 😊.

- **Co ti v poslední době udělalo radost?**

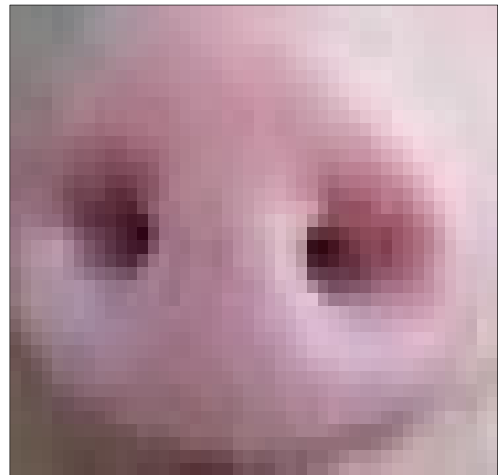
Když jste ocenili moje kvality a udělali jste semnou tenhle rozhovor.

- **Jaké předměty máš rád a jaký naopak ne?**

Vždy jsem vynikal v zeměpise a dějepise (spiklenecké mrknutí na paní učitelku Doubkovou a paní učitelku Praislerovou), ale naopak mi nikdy nešla matematika.

Poznáš zvířata?

HAT

POZNÁVAČKA

Poznáš, co je to za zvíře?

1) _____

2) _____

3) _____

4) _____

5) _____

6) _____

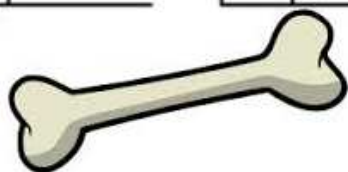
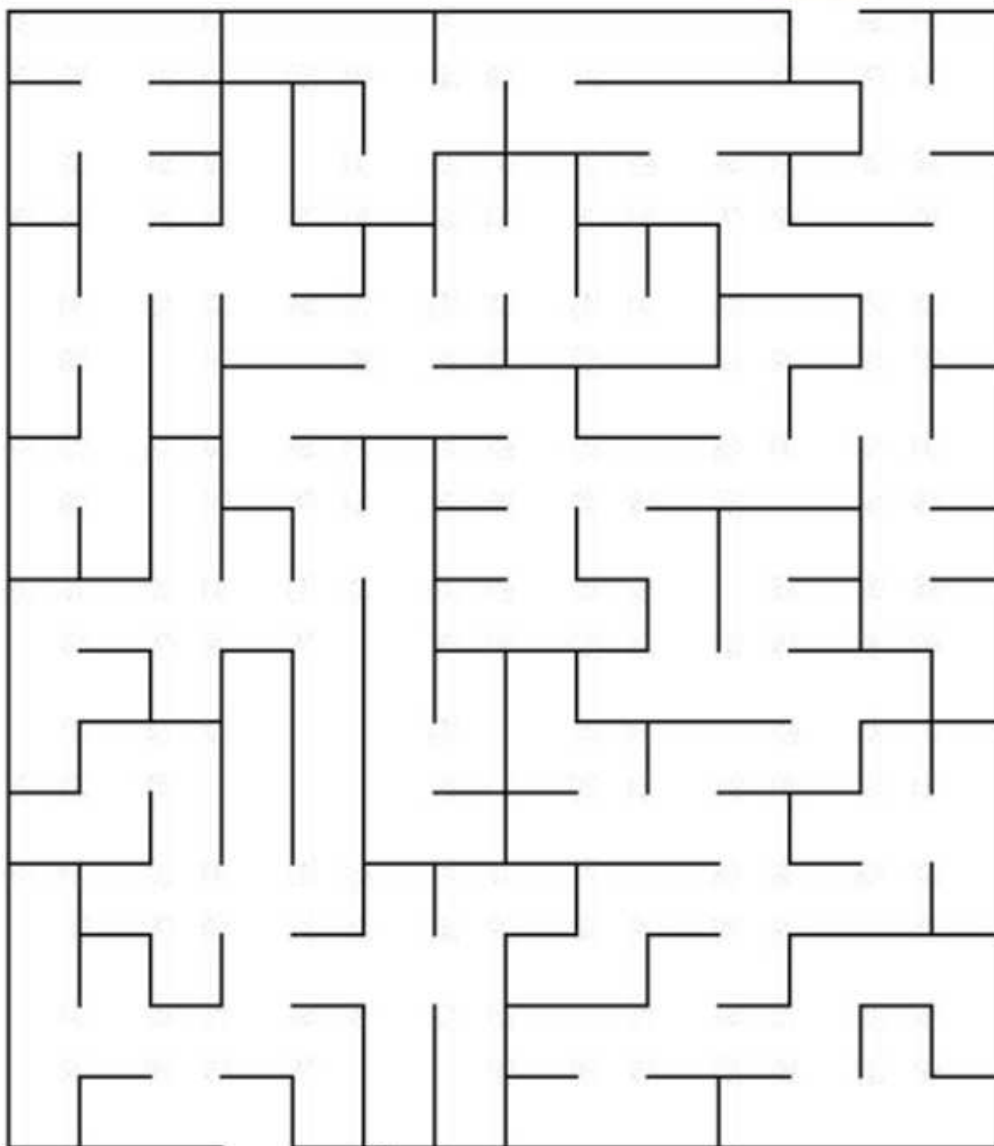
KOK

Test – domácí zvířata

1. Co má želva na zádech?
 - a) Krosnu
 - b) Krunýř
 - c) Hrby
2. Jaký parazit rád obývá kožichy psů?
 - a) Klíště
 - b) Ufoni z planety Yó
 - c) Prasátko Pepina
3. Jaké zvíře je znakem moudrosti?
 - a) Lachtan
 - b) Kočka
 - c) Sova
4. Z jakého zvířete se zpracovává kuřecí maso?
 - a) Z kuřat. (To dá rozum!)
 - b) Ze slepic
 - c) Z kachny
5. Jaké zvíře dává mléko?
 - a) Penny market
 - b) Mlíkovice smetanová
 - c) Kráva
6. Co to je snovačka jedovatá?
 - a) Pavouk (Černá vdova)
 - b) Švadlena (Bacha na ni!)
 - c) Houba (Na světě je hodně druhů ...)

Dostane pejsek svojí kost?

SVM

ŠIFRA

	A	B	C	D	E	F	G	H
1.	N	P	Ý	O	L	S	D	O
2.	K	R	E	Q	S	Ž	I	R
3.	S	M	F	O	T	C	E	Ú
4.	B	E	Ž	U	A	B	V	M
5.	K	C	U	Ž	N	D	T	K

1A ____ 1D ____ 1F ____ 3D ____ 2H ____ 1H ____ 4C ____ 3G ____ 5C ____
 2E ____ 5C ____ 4H ____ 4E ____ 5G ____ 2D ____ 5F ____ 3A ____ 5H ____ 1C ____

SVM, KOK

Číselná a písmenková doplňovačka

Nejdříve vypočítej příklady. Potom zapiš do prázdných okének písmena podle čísel, která jsou pod nimi. Tato čísla odpovídají vždy jednomu písmenu. Po vyplnění všech okének dostaneš tajenku.

56	300	56	2	18	300	5	8	36	11	0	15	7	4	7	56	27	8	1	300

$5 \cdot 60 = \underline{\quad} = \text{Á}$	$8 + 5 = \underline{\quad} = \text{Ř}$
$7 \cdot 8 = \underline{\quad} = \text{M}$	$100 - 99 = \underline{\quad} = \text{N}$
$12 : 3 = \underline{\quad} = \text{T}$	$6 \cdot 6 = \underline{\quad} = \text{Z}$
$3 \cdot 9 = \underline{\quad} = \text{O}$	$5 + 6 = \underline{\quad} = \text{V}$
$2 : 1 = \underline{\quad} = \text{E}$	$56 - 56 = \underline{\quad} = \text{Í (dlouhé I)}$
$350 : 50 = \underline{\quad} = \text{A}$	$3 \cdot 6 = \underline{\quad} = \text{R}$
$4 + 4 = \underline{\quad} = \text{Ž}$	$10 - 2 = \underline{\quad} = \text{I (krátké I)}$
$56 - 51 = \underline{\quad} = \text{D}$	

TOM

Domácí zvířata

Asi správně tušíte, že nebudu psát další nudný článek o zvířatech©. Ale protože máme zadané téma, nemůžu se od něj odchyliť. A proto budu mít na mysli zvířata jiná – sourozence. Každý, v jakémkoli věku, může potvrdit, pokud není jedináček, jaké je s nimi trápení, zvláště pokud jsou mladší. Konkrétně mě pije krev, když přijdu domů, odhodím tašku do kouta (za tři hodiny ji budu zoufale hledat) a svalím se na postel v naivní předtuše alespoň dvacetiminutového odpočinku. Chyba. Jakmile unaveně a s úlevou zavřu oči, vřítí se do místnosti moje nejmladší, šestiletá, bezzubá sestra. „Zdůš! Ják se máááá! Co novýho vé škole?“ Naštvaně otevřu oči a daruji ji nevraživý pohled. „Zmiz!“ Opět mžourám, sestra odchází. Když mi dolehnou víčka, ozve se dupání. Malá dračice mě bere na zteč a s chichotáním mi skáče na hlavu. „Krávo!“ Snaží se ji setřást, ale drží se jako klíště. Tak ji pomocí jediného kung-fu chmatu, který umím, shazuji na zem. Rozeřve se jako siréna a odchází bonzovat mámě. Netrvá dlouho a matka otevře dveře, opře se o futra a mluví a mluví... Její poslední slovo, kterým se se mnou našťestí loučí a odchází na cvičení je, „megero!“ „No jo! Já vím, ale může si za to sama, neměla ...“

Matka mě ale nenechává dokončit mou verzi a odchází. Ve dveřích se mívám s další sestrou, která je mladší než já, ale starší než ta čertice, která se mi před chvílí pokusila rozmáčknout mozek. Přichází do pokoje, „čus! Jak je?“ „Blbě, jsem utahaná jak kotě, mohla bys mě nechat a šla se třeba najíst?“ „Ne, teď tady budu já a pustím si písničky!“ „No to snad ne! To ani nezkoušej!“ „Nebo co?“ Odvážně zapíná rádio a na plný pecky pustí hip hop. „Kozo, okamžitě to vypni!“ „Nekvákej, radši se běž třeba učit.“ „Učím se celej den!“ „No vidíš, tak běž pokračovat!“ Dneska je docela drzá. Zvedám se a mířím ke dveřím. „Krůto!“ „Říkalas něco?“ „Ale nic.“ „Fajn, tak jdi.“ To víš, že jo! Sedám si na židli. „Ty mě nemáš co vyhazovat z našeho pokoje, magorko.“ „Trhni si!“ Zesiluje rádio. „Vypudím tě odtud. Táhni kvokat někam jinam!“ Odcházím, už se nechci hádat. Takhle snadno, pokud mi není dobře, se mnou vyběhnou moje mladší sestry. Ještě štěstí, že jsem nejstarší sourozenec, kdyby do mě šil ještě někdo starší než já, asi bych se musela přestěhovat k sousedům. Ale tenhle zvěřinec stačí, bohatě!

JEA, HAT

KŘÍŽOVKA

1	2	3	4	5

6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

- 1 – Válet se
- 2 – Akce
- 3 - Železnice
- 4 – Petr a ...
- 5 - Čuník

- 6 – Božena
- 7 – Prst
- 8 - Uši
- 9 – Malá řeka
- 10 – Část věty

- 11 - Bláto
- 12 – Mořská
- 13 – Části rostlin
- 14 - Házet
- 15 – Velký kus dřeva

FOE, HAT

Řešení hádanek

Str. 7:

Poznáš zvíře na obrázku: Tygr bílý

Anglický test: 1) Musquito, 2) Tiger, 3) Fly, 4) Hedgehog, 5) Ground, 6) Martin, 7) Swalov

Str.10:

Křížovky: Pes a kočka, poštolka

Str. 11:

Najdeš 10 rozdílů: mašle, znak na trubce a kabátu, srdce místo koule, černé srdce na kabátu a 2x zaměněné srdce, pergamen, ucho, oko

Najdi stejný obrázek: obrázek g

Str. 12:

Najdi 7 rozdílů: flek, hřívá, kopyto, oko s obočím, parůžky, špička ocasu, tlama

Osmisměrka: ... Americe

Str. 13:

Slož názvy zvířat: pes, ryby, žralok, kočka, morče

Str. 15:

Čtyřsměrka: Antilopa

Křížovka: Orangutan sumaterský

Str. 16:

Německá křížovka: Das Obst (ovoce)

Str. 17:

Najdi německá slova a přelož je do češtiny: zahrada, já, my, učít, v, často, a, to, co, matka, pocházet, rybařit, co, být, salám, já, kde, bydlet, bluma, všichni, zápor, oblíbený, prosím

Str. 20:

Poznáš zvířata: had, liška, slon nebo mamut, prase, sova, zajíc

Str. 21:

Poznáš, co je to za zvíře: 1) tuleň, 2) velbloud, 3) šimpanz, 4) žirafa, 5) zebra, 6) panda

Str. 22:

Test – domácí zvířata: 1b, 2a, 3c, 4b, 5c, 6a

Str. 24:

Šifra: Nosorožec sumaterský

Číselná a písmenová doplňovačka: Máme rádi zvířata, možná.

Str. 25:

Křížovka: Želva žlutohnědá

Toto číslo pro Vás připravila redakční rada IQčka:

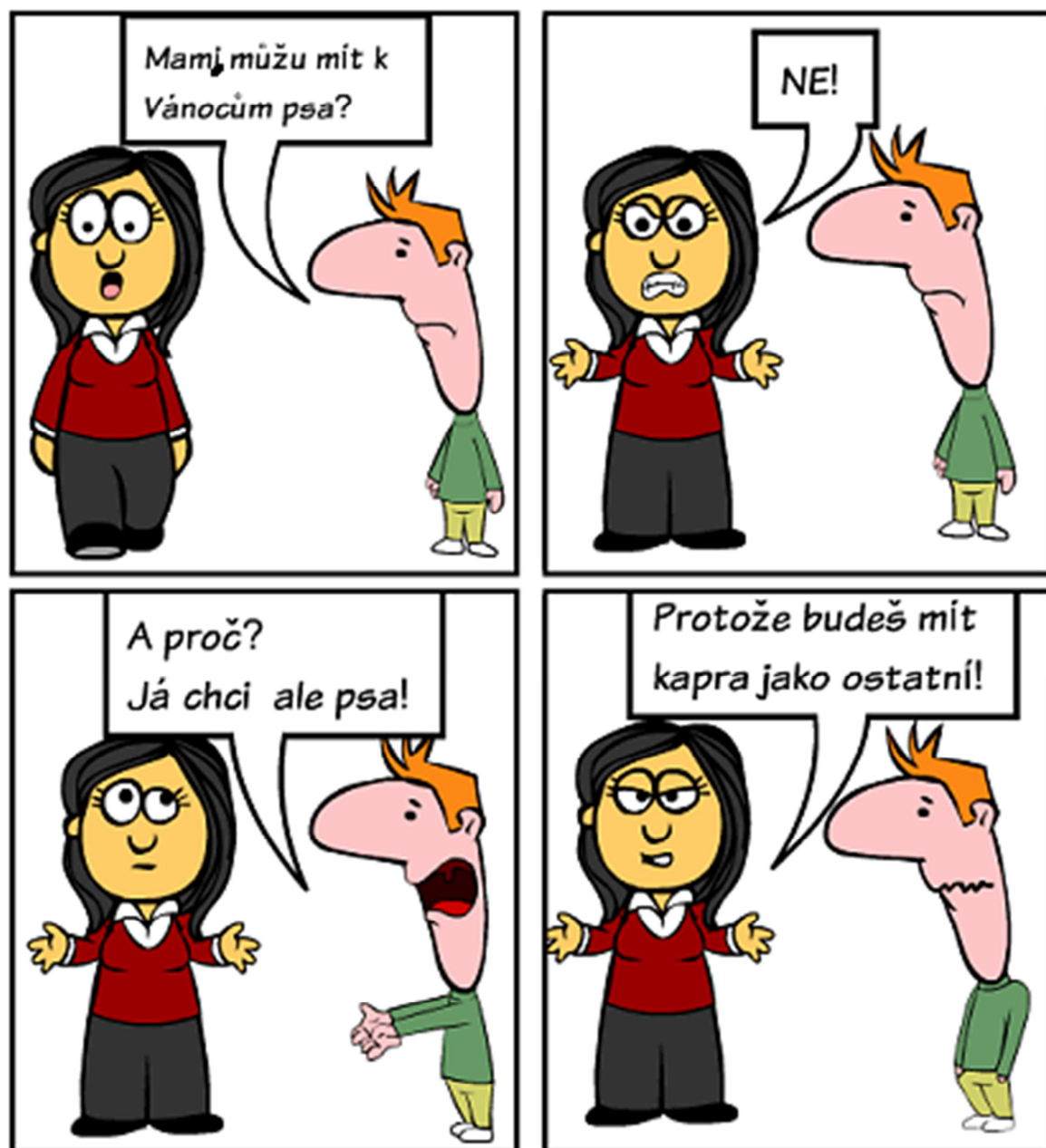
Šéfredaktorka: Adéla Jevčáková – JEA (8. B)

Zástupkyně šéfredaktorky: Kateřina Kočí – KOK (8. B)

Členové: Tereza Jevčáková - JET (4.B), Tomáš Batelka – BAT (5.B), Vojtěch Jirka – JIV (5.B), Jana Husenicová (5.C), Jana Vašátková – VAJ (5.C), Lukáš Nymša – NYL (7.A), Jakub Tomášů – TOJ (7.A), Eva Fousková - FOE (8.B), Tomáš Hanko – HAT (8.B), Anežka Pačutová – PAA (8.B), Michaela Petrovská – PEM (8.B), Martin Svoboda – SVM (8.B), Tomáš Havlík – HVT (9.A), Renata Kačerová – KAR (9.A), Michal Tomášů – TOM (9.A), Slávek Giblo – GIS (9.C), Ondřej Vik – VIO (9.C)

Bývalí žáci: Romana Králíková – KRR

KOMIKS

TOM

Moje bláznivá osmička

6. kapitola

Cítím, jak se mi po tváři kutálí slzy. I přes křečovitě zavřené oči se mi dostávají ven. Nic nevnímám. Okolo mě je hluk. Ačkoli houká jenom jedna sanitka a další dva vozy, nic neslyším. Ten obraz mám pořád v hlavě. Tu momentku, kdy Andy jela se svým koněm Jasperem na překážku, skočila a najednou byla na zemi. A zrovna tak nešikovně, že jí Jasper rozdrtil hrudník. I když se sanitáci snažili o její vzkříšení, byla na místě mrtvá. Její rodiče o tom nejspíš ještě neví. Jeli na víkend k prarodičům. Nechci být tou, která jim to bude muset říct. Ale asi nemám na vybranou. Najednou cítím, jak mě čísi ruce berou za ty moje a zvedají mě z mé dosavadní polohy na nohy. Víím, kdo to je, a proto se nebráním a okamžitě se mu zavěsím kolem krku. Petr mě začne hladit po zádech a ochranitelsky si mě k sobě tiskne. Po chvílce slyším hlas. Míša přijela. Když se to stalo, okamžitě jsem jí napsala, ať dorazí co nejdřív. Když jsem se jí podívala do očí, pochopila, co se děje. Podívala se směrem k místu činu a její oči se proměnily ve vodopády. Jako by to pro moje oči byla výzva. Okamžitě spustily další várku slz. Trvalo dlouho, než jsme byli schopní se na něco zmoct.

Ve škole to nebylo o mnoho lepší. Prázdné místo vedle mě mi moji nejlepší kámošku neustále připomínalo. Ve třídě panovala smuteční nálada. Všichni truchlili nad ztrátou super holky. Já nejvíc. Když skončilo vyučování, sedla jsem si před školu na lavičku, skrčila jsem nohy co nejvíc k sobě a čelem se opírala o kolena. Petr si ke mně po chvíli přisedl. Jemně mě chytil za ruku. Dlouhou dobu jsme mlčeli. Neměli jsme si o čem povídat. Po chvílce si pro něj přijeli rodiče a on mi nabídl, že mě svezou domů. Nic jsem nenamítala. Nemělo to cenu. Sedli jsme si dozadu, jeho otec řídil. Po vyjetí jsem opřela hlavu o Petrovo rameno a zavřela oči. Představovala jsem si, jaké by to bylo, kdyby tady mohla být Andy. Taková holka se už nenarodí. Byly jsme jako sestry. Když měla jedna tajemství, okamžitě ho té druhé řekla a to, aniž by se bála, že to někomu řekne dál.

V autě panovalo celou cestu ticho. Když jsem dorazila domů, tašku jsem hodila do kouta, bundu na židli, boty jsem bleskově rychle sundala a plácla sebou na postel i s další várkou slz. Najednou zazvonil mobil. Cizí číslo. Chvilku jsem přemýšlela, jestli to mám zvednout. Nakonec jsem zmáčkla zelené tlačítko. Z mobilu se ozvalo: „Haló, to je Katka? Tady Míšina matka. Míšu srazilo auto a bojuje v nemocnici o život. Jedeme tam, chceš jet s námi?“ Zůstala jsem stát jako přimražená. Nakonec ze mě vyšlo slovo ano. Okamžitě se mi oči zalily slzami. Tohle není možný. Ne, to nejde. S těmihle slovy jsem vešla do dveří nemocnice. Přes sklo jsem se koukala na Míšinu bledou tvář. V duchu jsem se modlila, aby to přežila. Nepomohlo to. Jedna starší paní doktorka nám oznámila, že i přes všechnu pomoc a odhodlání lékařů Míše pomoci její srdce podlehlo. S psychikou jsem byla úplně na samém dně. Teda aspoň jsem si to myslela. Ani po týdnu se to nezlepšilo. Bylo toho najednou moc.

V neděli večer jsem se chystala do školy. Zrovna jsem se chtěla pustit do úkolu z matiky, když vtom najednou zvonek. Loudavým, otráveným krokem jsem šla otevřít. Ve dveřích stáli Lukáš a Pavel. Mé srdce poskočilo. Bála jsem se, že dojde k nejhoršímu. Bála jsem se oprávněně. Kluci mi řekli, že Petr skočil pod jedoucí vlak. Dali mi dopis, který našli u něj na posteli. Stálo na něm: Katce. Okamžitě jsem ho otevřela. Stálo v něm, že Petr Míšu tajně miloval, a to, že umřela, mu zlomilo srdce. Prý nemohl nic dělat. Teď jsem měla smíšené pocity. Nevěděla jsem, jestli mám ještě víc brečet nebo se vztekat. Tváře mi zčervenaly. Kluci mě okamžitě obejmuli. Takhle jsme vydrželi asi deset minut. Poté jsem kluky šla kousek vyprovodit. Za mostem přes Vltavu jsem se opustila. Pomalu jsem se vracela zpět.

Uprostřed mostu jsem se zastavila. Koukla se přes okraj a chvíli se koukala. Byl překrásný západ slunce. Po chvílce jsem už byla rozhodnutá. Rozhodnutá skoncovat s tím. Přešla jsem okraj zábradlí. Okolní lidi na mě začali pokřikovat. Mé uši však nepracovaly. Vypnuly se. Po chvílce jsem už nic necítila. Mé nohy se odrazily od kraje mostu a skočily. V tu chvíli se mi začala motat hlava a před očima jsem měla černo. Bylo to rychlé jako blesk. Po chvílce jsem se koukala na plakát Johnnyho Deppa, který jsem si nedávno vlepila nad postel. Pomalu začnu mrkat. Koukám kolem sebe. Jsem celá zpcená. Kouknu na budík. Deset hodin pryč. To už by mohli být vzhůru. Ze strachu všechny obvolám, jestli jim nic není a jestli jsou v pořádku. Po úspěšných telefonátech si sednu na postel a pousměji se nad tím. Nakonec vytáhnu můj deníček. Nadepíšu tam dnešní datum a název. Moje nejhorší noční můra.

KAR